

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/124/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010211
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721010211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kviatka a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného Q. A., za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 1. decembra 2021, o odvolaní obžalovaného, oprávnenej osoby - manželky obžalovaného A. A. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 02.09.2021, sp. zn. 1T/29/2021, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Q. A., nar. XX.XX.XXXX vo T., trvale bytom T. K., Ul. K. XXX/XXX, t. č. bytom M., N. XX,

o d s u d z u j e

podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen n e d o t k n u t ý .

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

III. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie manželky obžalovaného A. A., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., N. XX z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznal obžalovaného Q. A. rozsudkom zo dňa 02.09.2021, sp. zn. 1T/29/2021 vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období od mesiaca december 2018 až do mesiaca jún 2019 na presnejšie nezistených miestach v meste M., okres M., aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že maloletá J. G., nar. XX.XX.XXXX nedovŕšila pätnásť rok veku, s touto najmenej dvakrát vykonal súlož, v dôsledku čoho maloletá J. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., X. XXX/X, otehotnela a dňa XX.XX.XXXX porodila maloletú P. G.

Za to obžalovanému uložil podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 1 písm. e) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 02.09.2021 odvolania okresný prokurátor a obžalovaný Q. A. proti výroku o treste.

Okresný prokurátor podané odvolanie odôvodnil písomným podaním zo dňa 22.10.2021, doručeným okresnému súdu dňa 25.10.2021. V písomných dôvodoch namietal, že s uloženým trestom sa nemožno stotožniť. U obžalovaného sa jednalo o recidivistu, od roku 2012 celkovo šesťkrát súdne trestaného, najmä pre majetkovú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere tri roky v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 12.10.2017 so skúšobnou dobou na štyri roky. U obžalovaného teda v žiadnom prípade nebolo namieste použiť ustanovenie § 39 Tr. zák. a mimoriadne trest znížiť, resp. nie v takom rozsahu. Na obžalovaného nemali vplyv predchádzajúce odsúdenia, ani skutočnosť, že mu plynula skúšobná doba podmiennečného prepustenia. Napriek uvedenému sa opätovne dopustil úmyselného trestného činu, závažnosťou zodpovedajúcou zločinu, keď mu bol známy vek maloletej poškodenej a napriek tomu s ňou udržiaval intímny vzťah. Závažnosť jeho konania je preto zvýšená tým, že ani predchádzajúce odsúdenia, či podmiennečné prepustenie nemali na neho prevýchovný účinok a ani hrozba nepodmienečného trestu mu nezabránila, aby sa opätovne dopustil zločinu. S poukazom na uvedené mal byť obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

Záverom navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, resp. podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám.

Obžalovaný v písomnom podaní zo dňa 27.10.2021, doručeným okresnému súdu dňa 28.10.2021, ktoré podľa obsahu smeruje aj proti výroku o vine uviedol, že dňa 16.04.2021 uzavreli manželstvo s poškodenou A. A., rod. O., ktorá mu v čase, v ktorom mu je kladená vina, celý čas tvrdila, že dosiahla 15 rokov. Túto informáciu si nijak neoveroval, nakoľko jej dôveroval. Po celý čas jej umiestnenia v centre pre deti a rodiny sa o ňu staral tak, že jej posielal peniaze a balíky pre ňu a ich dcéru. Jej rodina sa o ňu ani o ich dcéru nijak nestarali. Ani raz ju nenavštívili, ani sa len telefonicky nespojili. Od začiatku mal s ňou len dobré úmysly, čo dokázal tým, že hneď ako to len bolo možné s ňou uzavrel manželstvo. Tieto tvrdenia mu nebolo pred súdom umožnené predniesť ani dokázať, nakoľko sudkyňa bola voči nemu zaujatá.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie aj oprávnená osoba - manželka obžalovaného A. A. písomným podaním zo dňa 27.10.2021, doručeným okresnému súdu dňa 28.10.2021, a to podľa obsahu proti výrokom o vine a treste. Argumentovala, že v čase, kedy došlo medzi ňou a obžalovaným k pohlavnému styku, mu tvrdila, že už dosiahla 15 rokov. Teraz sú už manželia, majú spolu dcéru S. O., nar. XX.XX.XXXX. Manžel jej a ich dcére veľmi pomáhal v čase jej umiestnenia v L. S. M. a Q. v Z.. Po celý čas im finančne prispieval, posielal balíky s hygienou a oblečením. Teraz spolu žijú v byte u jeho matky. Tým, že by išiel do výkonu trestu by stratili živiteľa rodiny. S dcérou by nemala kde bývať, nakoľko jej rodina sa o ňu od malička nestarala. Ani dnes sa o ňu alebo jej dcéru nezaujímajú.

Záverom navrhla odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok okresného súdu a obžalovanému uložil alternatívny trest, aby sa mohol o nich starať, aby neprišla o bývanie a neskončila na ulici.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti oprávnenej osoby - manželky obžalovaného a súčasne poškodenej A. A. (ďalej len oprávnenej osoby - manželky obžalovaného), odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/55/2015, najmä rozsudku č. k. 1T/55/2015-254 zo dňa 15.05.2015, uznesenia Krajského súdu

v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To/65/2015 zo dňa 22.07.2015, uznesenia Okresného súdu Košice II, sp. zn. 1Pp/43/2017-33 zo dňa 12.10.2017 a aktuálneho odpisu registra trestov týkajúceho sa osoby obžalovaného.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomne podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených. Ukladaný trest považoval za neprimerane mierny, navrhol preto rozhodnúť v intenciách podaného odvolania, teda bez aplikácie ust. § 39 Tr. zák., resp. nie v takom rozsahu, ako mu trest pri aplikácii ust. § 39 Tr. zák. ukladal okresný súd. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí požiadal súd, aby mu dal šancu, nechce ísť do výkonu trestu, chce sa starať o dcéru a manželku, s ktorou sú stále spolu. Táto je v treťom mesiaci tehotenstva. O manželku sa rodičia nezaujímal celý čas, ani teraz sa o ňu nezaujímajú, riešili to len preto, že nechodila do školy. Je zamestnaný na dohodu ako robotník na stavbe s priemerným príjmom mesačne netto do 800,- Eur. S manželkou a dcérou bývajú v sociálnom byte, za ktorý platia nájom 150,- Eur mesačne. Manželkin príjem je len materská vo výške cca 300,- Eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací ešte pred postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. skúmal, či odvolanie obžalovaného Q. A., oprávnenej osoby - manželky obžalovaného a okresného prokurátora bolo podané včas, či ho podala oprávnená osoba, či nedošlo k vzdaniu sa odvolania, resp. k späťvzatiu odvolania a či bolo podané proti výroku, proti ktorému je prípustné. V tejto súvislosti krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného a oprávnenej osoby - manželky obžalovaného proti výroku o vine nie je prípustné a odvolanie oprávnenej osoby - manželky obžalovaného proti výroku o treste bolo podané oneskorene. Vzhľadom k tomu následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným a okresným prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o treste a tiež správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo čiastočne dôvodne podané a odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodne podané.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd venoval prejednávanému prípadu náležitú pozornosť. Je nutné pripomenúť, že obžalovaný bol pred vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní samosudkyňou poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo písm. c) Tr. por. a to v rozsahu podľa 257 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, pričom na otázky položené samosudkyňou v zmysle obsahu ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) odpovedal vo všetkých prípadoch kladne, následne samosudkyňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. také vyhlásenie obžalovaného po vyjadrení prokurátora prijala a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásila, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, pričom sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel súd prvého stupňa k správne skutkovému a právnemu záveru, že obžalovaný sa spáchaním skutku uvedeného v obžalobe dopustil zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd konštatuje, že po tom, čo obžalovaný pred súdom prvého stupňa vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a na samosudkyňou položené otázky vo všetkých prípadoch zodpovedal kladne, pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia sa jeho vyhlásenie považuje za priznanie spáchania tohto skutku, čo zodpovedá vyhláseniu podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., a preto už v odvolacom konaní nemôže namietat' výrok o vine súdu prvého stupňa. Vzhľadom na uvedené k odvolaciemu prieskumu výroku o vine odvolací súd uvádza, že výrok o

vine vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. Nakoľko výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 02.09.2021.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd k čiastočne inému záveru ako okresný súd, nakoľko uložený trest odňatia slobody možno považovať za neprimerane prísny, v dôsledku čoho odvolanie obžalovaného považoval za čiastočne dôvodné. Preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o tomto druhu trestu sám.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zák.). U obžalovaného správne zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), a že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (ust. § 36 písm. n) Tr. zák.). Súčasne zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.).

V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že podľa obsahu aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, tento sa v minulosti dostal v šiestich prípadoch do rozporu so zákonom, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/55/2015 zo dňa 15.05.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/65/2015 zo dňa 22.07.2015, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 12.10.2017, právoplatným toho istého dňa, sp. zn. 1Pp/43/2017 bol z výkonu uvedeného trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní štyri roky.

Trestný zákon v sankcii ust. § 201 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. Pomer zistených poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností bol v pomere 2:1, preto došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 2/3 (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.) a následne pri ukladaní trestu bolo už okresným súdom správne aplikované ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., t. j. trest sa ukladal za opätovne spáchaný zločin, v dôsledku čoho sa zvýšila dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 (ust. § 38 ods. 5, 8 Tr. zák.). V nadväznosti na to bolo možné obžalovanému uložiť po úprave trestnej sadzby trest odňatia slobody od 5 rokov a 4 mesiacov až do 7 rokov a 8 mesiacov. Odvolací súd zobral do úvahy okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli pomerne významné, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd zdôrazňuje rovnako, ako na to vo svojej argumentácii poukázal okresný prokurátor a ako to už správne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, na ktorého odôvodnenie na strane 5 v podrobnostiach poukazuje, u obžalovaného pri rešpektovaní zásad ukladania trestu uloženie alternatívneho trestu a ani trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom neprichádzalo do úvahy vzhľadom na závažnosť žalovaného trestného činu (zločin), ako aj osobu obžalovaného, keď tento má sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti, pričom v prejednávanej veci sa dopustil opakovane zločinu, a to aj napriek tomu, že si bol vedomý, že tento pácha v uznesení Okresného súdu Košice II sp. zn. 1Pp/43/2017 zo dňa 12.10.2017 určenej štvorročnej skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený tiež za zločin. Podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody teda vzhľadom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. neprichádzal do úvahy.

Na druhej strane aj krajský súd zdôrazňuje, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby, by ale bolo v danom prípade neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Preto bolo namieste aplikovanie ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. Prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému

uložil trest odňatia slobody za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci vo výroku nesprávne uviedol podľa § 39 ods. 1 písm. e) Tr. zák., keď správne malo byť podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. Avšak ním uložený trest obžalovanému bol aj napriek tomu neprimerane prísny.

Pre aplikáciu moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. bolo potrebné vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti prípadu a pomery páchatela. Postup pre použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia odôvodňujú predovšetkým pomery obžalovaného, keď bolo potrebné prihliadnuť na významnú skutočnosť, a to, že obžalovaný dňa 16.04.2021 uzavrel s poškodenou manželstvo, majú spolu maloletú dcéru, ktorej zabezpečujú spoločnú osobnú starostlivosť, bývajú v spoločnej domácnosti, pričom obžalovaný je zamestnaný, je jediným živiteľom ich rodiny, o ktorú sa riadne stará, navyiac s poškodenou očakávajú narodenie aj ďalšieho spoločného dieťaťa.

Práve existencia a kombinácia uvedených skutočností vyznievajúcich v prospech obžalovaného, odôvodňovala potrebu obžalovanému mimoriadne znížiť výmeru uloženého trestu okresným súdom, a preto mu krajský súd sám uložil miernejší trest, a to trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Uložený trest odňatia slobody odvolacím súdom v uvedenej výmere, teda pri dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby, keď trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, možno považovať nielen za zákonný a primeraný, ale aj spravodlivý.

Prvostupňový súd nepochybil, keď obžalovaného zaradil podľa ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Keďže proti napadnutému rozsudku vo výroku o vine, proti ktorému nebolo prípustné odvolanie, ale aj proti výroku o treste podala odvolanie aj oprávnená osoba - manželka obžalovaného, ktorej sa končila lehota na podanie odvolania proti výroku o treste tým istým dňom ako obžalovanému, ktorý bol na hlavnom pojednávaní dňa 02.09.2021 prítomný, teda keď tejto 15 dňová lehota od oznámenia rozsudku jeho vyhlásením v prítomnosti obžalovaného uplynula dňom 17.09.2021, odvolací súd z formálnych dôvodov bez preskúmania vecnej stránky, jej odvolanie ako podané proti výroku o vine, proti ktorému nebolo prípustné a proti výroku o treste podané oneskorene podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že podľa ust. § 31 ods. 5 Tr. por. je strana povinná vzniesť námietku zaujatosti bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Keďže obžalovaný námietku zaujatosti voči samosudkyňi okresného súdu nevzniesol bezodkladne ešte na hlavnom pojednávaní dňa 02.09.2021, krajský súd podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o jeho námietke nekonal.

Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov o odvolaniach obžalovaného, oprávnenej osoby - manželky obžalovaného a okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.